Ovaj članak mi je jedan od najdražih koje sam napisao u zatvoru ali ne iz razloga što ima za mene neko posebno nutarnje ili emotivno značenja nego iz razloga što sam i njega napisao u "jednom dahu" pa nadahnuću Duha Svetoga i što mi je on pokazao da sam se već počeo praktično služiti sa teološkim pojmovima i da sam čak bio donekle sposoban uključiti se u teološke rasprave s drugim katolicima i ostalim kršćanima a sve radi svjedočenja Božje riječi za što sam puno molio Gospodina. Gospodin je počeo uslišavati moju molitvu koja je glasila "POS
LUŽI
SE
SA
MNOM
GOSPODINE… I
DAJ
MI
SNAGE". Želio sam, sa silnim darovima koje mi je Gospodin dao po Duhu
Svetom, služiti drugima na slavu Gospodinovu a pogotovo da objašnjavam i tumačim Božju riječ onima koji su bili kao i ja, veliki grješnici, a htjeli su se promijeniti, tražili su Gospodina, tražili su odgovore na svoja jednostavna pitanja o vjeri a nije im imao tko dati te odgovore na način da bi ga oni razumjeli. Jer, ili su odgovori bili previše visoke teološke razine ili su bili toliko jednostavni da ih se teško prihvaćalo.

I zato mi je cijela ova "strka" oko toga kako čovjek dolazi u raj, jedno jednostavno pitanje običnog, nepraktičnog vjernika, bila izazov s jedne strane a potvrda s druge strane da je moj put obraćenika u Gospodnjoj milosti, da je moje obraćenje Gospodinu milo a na meni je samo da pazim na njegove znakove i da ga molim da me sačuva od napasti i zamki zloga.

A nakon ovoga članka mogao sam svakome objasniti kako se dolazi u raj. Nadam se da ćete se i vi složiti sa mnom.

"MILOST BOŽJA

Kad smo dobili sugestiju da za Uskrs pripremimo jedan skraćeni, tematski broj novina, u kojem bi obradili temu Uskrsa i njegovog značenja za nas, mislio sam da neće biti problem napisati nekoliko članaka jer, o Uskrsu, najvećem kršćanskom blagdanu, čovjek bi mogao pisati danima a da ne iscrpi sve teme i svjedočanstva.

Ali, kako se približavao izlazak broja ja nikako da sjednem i napišem nešto s čime bi bio zadovoljan i što bi, tako često razmišljam i za druge stvari, ja htio pročitati da netko drugi napiše članak o Uskrsu. I jasno, kao i mnogo puta do sada, Gospodin je vidio moje probleme i poslao mi nadahnuće. I što mislite koga… Mojeg "kolegu po robiji" i mojeg šefa u zatvorskim novinama, Silvu.

Pripremamo mi tako jedan dan neke nove pjesme za pjevanje na misi u srijedu, 17.03. I razgovaramo tako nešto o vjeri kada on mene zapita "Pa, dobro, kaj ti misliš kako uopće čovjek može doći u raj, da li po svojim djelima…" Ja kažem "Da, po svojim djelima, a kako drugačije. Čineći dobra djela u zemaljskom životu čovjek na taj način skuplja zasluge za odlazak u raj i život vječni." A Silvo kaže "Ne, čovjek dolazi u raj po MILOSTI BOŽJOJ." Ja ga pogledam i kažem da ne, nego po svojim dobrim djelima koja čini u svojem….i osjetim da mi ponestaje riječi kako da mu to objasnim. A on mi ponovno reče "Ne, po milosti Božjoj. Evo uzmi si Evanđelje po Luki i pročitaj tamo, na par mjesta ti to piše." I on nastavi dalje na gitari uvježbavati neku pjesmu. A ja odmah uzmem Novi zavjet, Evanđelje po Luki i počnem tražiti to kaj mi je on rekao. Ali, pošto sam brzo listao nisam ništa posebno našao pa sam onda u sebi pomislio "Pa, čekaj malo, polako. Budeš to sam, pri miru, pročitao a ne sada, tako na brzinu. Od toga nema koristi." I tako je završilo.

Ali, mene je cijeli dan to kopkalo. Znao sam da to što je rekao Silvo sigurno ne može stajati samo za sebe, da to nije isključiva istina nego izvađena iz nekog konteksta jer čemu onda naša vjera, naša dobra djela ako je sve ovisno o MILOSTI BOŽJOJ, pa Bog nijednog pravednika nije ostavio nego ga je pozvao k sebi. Nedostajale su mi riječi iz Biblije kako da to potkrijepim. Jer, Silvo je sigurno imao pravo. Sve potječe od BOŽJE MILOSTI. Ali, s druge strane, od Adama i Eve, Bog je dao čovjeku PRAVO IZBORA. Da bira između DOBRA I ZLA. To znači, razmišljao sam, da ako nas Bog po svojoj milosti pozove i predodredi za RAJ, mi to moramo prihvatiti i svojom vjerom i djelima opravdati. Jer, u protivnom, ako nećemo vjerovati i ako ćemo činiti nedjela, izazvat ćemo Božju srdžbu i on će na nas pustiti svoj gnjev i završiti ćemo kao zli ljudi, nevjernici, u vječnim mukama pakla.

I, drugo jutro, kako svako jutro čitam poslanice iz Novog zavjeta, "naletim" na starog, dobrog, apostola Pavla. I njegovu Poslanicu Rimljanima.

TAMO JE SVETI PAVAO SVE LIJEPO OBJASNIO I PRIKAZAO. Na primjeru Židova i njihovog izraelskog naroda.

Njima je Bog dao milost po Abrahamu da budu narod izabrani, njegov narod, Božji narod koji je predodređen za RAJ. Abrahamu je BOG OBEĆAO da će od njegovog potomstva učiniti narod izabrani. Ali neće svi biti djeca Božja izabrana. Bog je rekao Mojsiju

" SMILOVAT ĆU SE KOME HOĆU DA SE SMILUJEM

SAŽALIT ĆU SE NAD KIM HOĆU DA SE SAŽALIM."

Tako dakle, BOG SE SMILUJE KOME HOĆE I OTVRDNJUJE KOGA HOĆE. Ali izraelski narod, koji je imao MILOST BOŽJU i bio od Boga izabran kao njegov narod, odvratio se od Boga, svojeg Oca. Prestao je u njega vjerovati i počeo se klanjati drugim bogovima, počeo je raditi zla djela.

Bog ih je dugo opominjao, slao im nevolje, ali oni se nisu smirili, i dalje su radili protiv MILOSTI BOŽJE.

A Bog je toliko volio svoj izabrani narod da im je poslao i svojeg SINA, ISUSA KRISTA, kao čovjeka, rođenog od žene, Svete Marije, da ih obrati i spasi.

Ali ne, ŽIDOVI SU I DALJE OČITOVALI SVOJU NEVJERU I ČINILI ZLA DJELA. OSUDILI SU I
RASPELI
ISUSAKRISTA,

SINA
BOŽJEGA.

I tada je MILOST BOŽJA za neke od njih prestala postojati. Svojom nevjerom i nedjelima oni su MILOST BOŽJU izgubili. Imali su je, nisu je htjeli. Jedino su oni izabrani Božji narod za vječni život, JEDINO SU ONI IMALI BOŽJUMILOST ZA VJEČNI ŽIVOT U RAJU a svojom nevjerom i nedjelima su to izgubili.

I zbog toga je milosrdni Bog PONUDIO svoju milost i nama, POGANIMA. Preko SVOJEG SINA, JER
TKO
U
NJEGAPOVJERUJE
IMAT
ĆE
ŽIVOT
VJEČNI.

I pogani povjerovaše. Nisu bili izabrani narod, nisu po izabranju imali MILOST BOŽJU za vječni život. Ne, **nego po vjeri u Božjega SINA ISUSA KRISTA**.

U Evanđelju po Ivanu piše "Uistinu, Bog je tako ljubio svijet

te je dao svoga SINA JEDINOROĐENCA

DA NIJEDAN KOJI U NJEGA VJERUJE

NE PROPADNE,

NEGO DA IMA ŽIVOT VJEČNI."

I dalje, "I izići će, KOJI SU DOBRO ČINILI

- NA USKRSNUĆE ŽIVOTA,

A KOJI SU RADILI ZLO

- NA USKRSNUĆE OSUDA."

I još, "Da, to je volja Oca mojega

da tko god vidi Sina

i vjeruje u njega,

ima život vječni

i ja da ga uskrisim u posljednji dan.

…TKO VJERUJE IMA ŽIVOT VJEČNI."

I, na kraju, Isus je rekao Marti, sestri od Lazara, prije nego ga je uskrisio

"JA SAM USKRSNUĆE I ŽIVOT

I TKO U MENE VJERUJE

AKO I UMRE, ŽIVJET ĆE."

Da, hvala mojem uredniku, s kojim ponekad vodim interesantne i, za mene obraćenika, vrlo pobuđujuće rasprave o doživljaju vjere, što mi je inicirao ovu temu koju sam, po nadahnuću Duha Svetoga, pretvorio u uskršnji članak.

I nije mi sad čudno zašto sam to isto jutro, kad sam pisao molitve vjernika za misu, posebno bio nadahnut da napišem jednu molitvu koju sam ja i pročitao na misi. Navodim je u cijelosti, jer svatko tko će ju pročitati u njoj će naći nešto o svojoj vjeri.

"GOSPODINE, MI ZATVORENICI STALNO SMO POTREBNI DUHOVNE OBNOVE. DAJ DA
VJERUJEMO
DAPOSTOJIŠ
TI,
BOG,
KOJI
SI
OTAC
I
SIN
I DUH
SVETI. DA
POSTOJI
ZLO,
SOTONA
I
VRAG.
DA
JE TVOJ
SIN,ISUS KRIST,
UMRO
I

USKRSNUO
I
UZAŠAO
NA
NEBO.
DA
POSTOJI
ŽIVOT POSLIJE
SMRTI
U
RAJU
ZAPRAVEDNIKE
I
DA
POSTOJI
VJEČNA
MUKA POSLIJE
SMRTI
ZA
ZLE.

DAJ DA U SVE TO UVIJEK I BEZ RAZMIŠLJANJA VJERUJEMO.

MOLIMO TE…"

Razmišljajući i doživljavajući Uskrs, **sjetimo se da smo po MILOSTI BOŽJOJ pozvani da budemo DJECA BOŽJA i sjetimo se da VJEROM U ISUSA KRISTA I NJEGOVO USKRSNUĆE ZAJEDNO SA SVOJIM PRAVEDNIM ŽIVOTOM I DJELIMA MILOSRĐA DOBIVAMO ZASLUGE KOJIMA ĆE NAS NA SUDNJI DAN GOSPODIN ISUS KRIST ODREDITI ZA ŽIVOT VJEČNI.**

Nemojte "spavati", taj dan nije daleko.

A zašto su neki veliki grješnici, kao Svati Pavao i mnogi drugi sveti, pozvani da SVJEDOČE I PRONOSE ŽIVU RIJEČ BOŽJU, tu je Silvo u pravu.

Ne po svojim djelima ili nedjelima. NE. Samo po MILOSTI BOŽJOJ.

Zato nemojmo spavati, nemojmo se čuditi. Vjerujmo u Gospodina i kako to god bilo nekima od nas neshvatljivo, IMAT ĆEMO ŽIVOT VJEČNI U RAJU.

SRETAN VAM USKRS.